

Årsberetning 2016 for Fonden
“DE STILLE STUER”

Udgivet 2017

Modelfotos til folderen: Estrella I. Acosta

Beretning for 2016

De Stille Stuers tilblivelse

I begyndelsen af 1900-tallet indførtes i København „kranskort“ på foranledning af grosserer August Busck, der var medstifter af Københavns Understøttelsesforening. Hans tanke med kransekortene var, at man, samtidig med at man sendte en krans til en afdøds bære, købte et kransekort for at mindes de trængende i samfundet. De penge, der kom ind ved salget, skulle anvendes i velgørende øjemed.

Gennem en årrække skænkede han en del af „kransekortindtægten“ til Københavns Understøttelsesforening, og i 1914, et par år før sin død i 1916, overdrog han sin kransekort-idé til foreningen.

I nogle år videreførtes kransekortsystemet, men man erfarede, at der var en del mangler ved det, og i 1924 overvejede man at ændre det hidtidige system for at forøge udbyttet af kransekort-idéen.

I maj 1925 henvendte cand. polit. E. Dehn sig til sekretæren i Samvirkende Menighedsplejer med et forslag om

dannelsen af en „Kransefond“, hvortil man, i stedet for at købe en krans, kunne sende et beløb til anvendelse i et eller andet socialt eller velgørende formål.

Sekretæren, dr. theol. Alfred Th. Jørgensen, viste interesse for tanken. Men da Københavns Understøttelsesforening igennem en længere årrække havde haft ordningen med kransekort, henviste han hr. Dehn til denne, og samtidig underrettede han selv kontorchef J. C. Mogensen, der ledede foreningens hovedkontor, om henvisningen.

Hr. Dehns følgende henvendelse til foreningen førte til orienterende drøftelser mellem kontorchef Mogensen og Alfred Th. Jørgensen om muligheden for et samarbejde mellem Understøttelsesforeningen og Samvirkende Menighedsplejer med det formål at give kransekort-idéen en mere hensigtsmæssig udformning på et bredere grundlag.

Den 22. februar 1926 modtog Samvirkende Menighedsplejer en skrivelse fra Københavns Understøttelsesfor-

ening, hvori foreningen meddelte, at den var villig til at indtræde i et samarbejde og fællesskab med Samvirken- de Menighedsplejer om en bedre ud- førelse og udnyttelse af kransekortene og den idé, der lå til grund for deres oprindelse. Grundlaget herfor skulle være, at samtlige indtægter og udgifter ved den fremtidige ordning fordeltes med halvdelen på hver af de to insti- tutioner.

Samvirkende Menighedsplejer mod- tog med tak foreningens tilbud, og J.C. Mogensen og Alfred Th. Jørgen- sen fik til opgave at undersøge sagen nærmere og komme med et forslag til dens ordning.

I de følgende to år arbejdede man i udvalget og i institutionernes bestyrel- ser på sagens ordning, og i 1928 ved- tog begge bestyrelser at oprette en fæl- lesfond under de to institutioner med navnet „De Stille Stuer.“ Den skulle ledes af en fælleskomité bestående af to repræsentanter fra hver institution og med hver sit selvstændige regnskab.

Det var ikke nogen ny forening, der blev stiftet, men Københavns Under- støttelsesforening og Samvirkende Menighedsplejer indgik samarbejde

ved oprettelsen af „ De Stille Stuer“ i erkendelse af, at der måtte fremskaffes særlige midler til lindring af nøden i de stille stuer.

På grund af vanskeligheder med et påtænkt radioforedrag i forbindelse med sagens offentlige fremlæggelse, fandt stiftelsen først sted under et mø- de mellem fælleskomitéen og repræ- sentanter for pressen den 15. februar 1929.

„Forklaringen bag navnet „De Stille Stuer“:

„Der er tavse Stuer, hvor Julens glade Stemmer kun er et Minde, tavse Stuer, hvor der ligger en stille Syg i Sengen, eller hvor der sidder en krumbøjet Gammel i Stuen, tavse Stuer, hvor der maaske end ikke er Raad til at høre Ildens Knitren, tavse Stuer, hvor den eneste Lyd er den Syges Hosten eller den Gamles suk“ (fra indsamlingsap- pel fra julen 1926).“

Fondens formål - at skaffe midler til hjælp for mennesker i skjult nød - er den dag i dag aktuel. Der er stadig mennesker, der lever uden midler til de daglige fornødenheder, og det er her, at fonden „De Stille Stuer“ søger at hjælpe. Man foretager altid en kon-

kret og/eller personlig vurdering af ansøgeren, således at hjælpen kommer i de rette hænder.

Hvordan giver man et bidrag til Fonden „De Stille Stuer“?

Man indbetaler et beløb på reg.nr. 8075 - kontonr. 1076359 eller pr. giro 9541-4004612 ved benyttelse af særligt girokort og oplyser i den forbindelse:

- I hvilken anledning, i mindet om, fødselsdag eller jubilæum mv., man ønsker at give en gave.
- Navn og adresse på dem, man ønsker at få sendt en tilkendegivelse til.
- Afsenderens navn og adresse (flere navne kan evt. anføres).

Da Fonden har udgifter til udsendelse af hilsen og årsberetning, beder vi venligst om, at der ikke indbetales for små beløb.

Indbetales via „homebanking“ ændres „kort art“ til <01>, og gironummer (se ovenfor) indtastes. Herefter modtages oplysningerne elektronisk via Danske Bank.

Ud fra de ovennævnte oplysninger vil der blive sendt en hilsen til den

anførte modtager med oplysning om, hvem der har givet et bidrag. Hvis man ønsker, at gaven kun skal fremgå af den årlige beretning, kan man blot undlade at påføre oplysningerne i punkt 2.

Hvordan gør man opmærksom på ønsket ved begravelser og bisættelser.

Vi anbefaler, at ønsket kommer til udtryk i dødsannoncen f.eks. med ordene:

I stedet for blomster bedes man betænke Fonden „De Stille Stuer“ giro 400 4612 (reg. nr. 9541) www.stillestuer.dk

Hvordan foregår uddelingen?

Kjøbenhavns Understøttelsesforenings Legatfond og Samvirkende Menighedsplejer har hver indvalgt to repræsentanter i fondens bestyrelse. Bestyrelsen består af overlærer Bente Gjerløv, overlærer Gunner Lorenzen, fhv. kontorchef Ole Foldberg og generalsekretær Kirsten R. Laursen (formand).

„De Stille Stuers“ kontor er beliggende Valby Tingsted 7, 2500 Valby.

Telefontider:

Mandag til torsdag 10-15 samt fredag 10-12. Telefon 36 46 66 66.

De indsamlede midler fordeles ligeligt mellem de to organisationer, der hver for sig har en række (frivillige) medarbejdere, der har kontakt med de nødlidende og kender deres forhold. Gennem disse medarbejdere kommer fondens midler „skjult nød“ til gode.

Midlernes indsamling

Det gamle navn på den fællesfond, Københavns Understøttelsesforening og Samvirkende Menighedsplejer har oprettet og arbejder gennem, er „De Stille Stuer“.

Af medfølgende gaveliste fremgår det, at „De Stille Stuer“ har modtaget en række gaver givet i livets forskellige situationer: ved fødselsdage, jubilæer, bryllupper og sølv- eller guldbryllupper. Ved dødsfald foretrækker mange at hædre afdødes minde eller udtrykke deres deltagelse med en gave til fon-

den i stedet for at sende blomster. Ofte har de pårørende eller afdøde selv udtrykt ønsket om dette.

Når en giver f.eks. sender en gave i anledning af en begravelse, sender Samvirkende Menighedsplejers kontor følgende meddelelse til den afdødes efterladte:

Fonden „De Stille Stuer“ har i mindet om N.N. modtaget en gave fra P.P, hvilket vi herved med hjertelig tak meddeler

Fonden „De Stille Stuer“.
underskrift

Valby Tingsted 7, 2500 Valby, den....

De efterladte har ofte givet udtryk for deres glæde over den smukke måde at mindes den afdøde på og udtalt, at det netop var i den afdødes ånd.

Gaveliste

I mindet om afdøde

Januar 2016:

Ester Pedersens minde: Kirsten og Chr. Korsled Nielsen

Karen Westphals minde: Carsten Friis Jespersen

Birgits minde: Preben Fønss-Jørgensen

Februar 2016:

Johannes Balslevs minde: Peer, Anne, Kirsten og Anne Louise Mogensen

Grethe Lindegaards minde: Jill og Niels Jørgen Andersen

Else Thomasens minde: Sanne, Alex og Kirsten Busch

Marts 2016:

Edel Palmdorfs minde: Tekniker, Poul Palmdorf

Anna Lise Jensens minde: Kirsten Merete Hvam

Ole Vig Jensens minde: Ebba og Ivar Berg-Sørensen

Elinor Christenss minde: Lis Rosvald

Bine Katrine Bryndorfs minde: Henrik Nørfelt

April 2016:

Faster Rigmors minde: Lars Kristian Andersen

Erik Spons v.b.n. minde: Jan og Karen Elbo

Maj 2016

Edel Palmdorfs minde: Tekniker, Poul Palmdorf

Birthe Kruuses minde: Karin og Christer Johansson

Birthe Kruuses minde: Carsten Friis Jespersen

Juni 2016:

Erik Jørgensens minde: Jill og Niels Jørgen Andersen

Jytte Gades minde: Jill og Niels Jørgen Andersen

Birthe Andersens minde: Kirsten Busch

Juli 2016:

Edel Palmdorfs minde: Tekniker, Poul Palmdorf

Niels Jørgen Nørregaards minde: Carsten Friis Jespersen

August 2016:

Wicki Hartwigs minde: Ebba og Ivar Berg-Sørensen

Palle Lauridsens minde: Jill og Niels Jørgen Andersen

Ellen Lindegårds minde: Anne-Marie og Peter Ward

Vagn Steens minde: Lis Rosvall

Edel Palmdorfs minde: Tekniker, Poul Palmdorf

September 2016:

Arkitekt Jean Brahes' minde: Jill og Niels Jørgen Andersen

Hannes minde: Muddi & Flemming Saunte

Birthe Hanne Nielsens minde: Dorte Rosvall

Jørgen Bergs minde: Henrik F. Nørfelt

Eli Nielsens minde: Annalis Rosvall

Oktober 2016:

Hanne Birgit Elmelund Gams minde: Kristian Rasch Gam

Mads' minde: Hanne, Carsten, Henrik & Flemming

Skjold Mellbins minde: Ebba og Ivar Berg-Sørensen

November 2016:

Birthe Jespersens minde: Vibeke Schaeffer

Johannes Petersens minde: Jill og Niels Jørgen Andersen

Edel Palmdorfs minde: Tekniker, Poul Palmdorf

Karen Elises minde: Niels Ausum

Henning Rodes minde: Vibeke Schaeffer

Peter Wings minde: Susanne Levinsen

Fødselsdage:

Maj 2016:

Christian Mogensens 90 års fødselsdag: Anne og Peer Mogensen, Pille Mogensen og Hans Henrik Balslev

Ida Hollnagelss 90 års fødselsdag: Torben Klostergaard

Ida Hollnagelss 90 års fødselsdag: Per Ole Gert Jensen

Almindelige gaver og i anledning af:

Februar 2016:

Anna Gyrithe

Juni 2016

Johs. Herfurth og Hustrus Fond

August 2016

Departementschef Hugo Engmann og hustru Carla Engmanns Fond

Oktober 2016:

Minister Erna Hamiltons Legat for Videnskab og Kunst

November 2016

Fondation Juchum, Schweiz

December 2016:

Zuz Gerd Pelle

Ruth og Finn Riis-Hansens Familiefond

Stadig nød og fattigdom i Danmark

*Af Torben Larsen, Bestyrelsesmedlem
i Københavns Understøttelsesforenings Legatfond
(Legatfonden)*

Normalt kalder man Danmark for et af de mest lige samfund i verden, forstået på den måde, at indkomsterne fordeler sig mere jævnt i Danmark end i noget andet land. Der er to vigtige forklaringer på dette: Vi har ikke

en overklasse, der har svimlende store formuer, og at vi har en social velfærd, der gør, at ingen bliver overladt til sig selv, hvis indtægtsgrundlaget forsvinder. Sådant har det været i rigtig mange år, og derfor vi i Danmark heller ikke

interesseret os for at indføre en egentlig fattigdomsgrænse, som man har i så mange andre lande.

Men billedet er begyndt at krakelere. Forskellene i samfundet bliver større og større, og det skyldes ikke alene, at flere tjener forbløffende mange penge, men nok så meget, at flere og flere mennesker har mindre og mindre til at klare tilværelsen. Derfor den lidt triste overskrift om, at der stadig er nød og fattigdom i Danmark. Der er tale om en glidende proces, hvor en lang række lovinitiativer har medvirket til at udhule de sociale ydelser. På det seneste er det først og fremmest reglerne omkring kontanthjælp, der presser mange menneskers økonomi, men også en lang række af andre tiltag gør det vanskeligt at leve i den nederste del af samfundet.

Dansk socialpolitik har igennem årene haft forskellige strømninger, og det fokus, der er lige nu, er et fokus på beskæftigelse. Flest mulige skal i arbejde, og kun mennesker uden arbejdsevne skal kunne oppebære en livslang forsørgelse fra det offentlige. Det lyder som et rigtigt godt udgangspunkt for en moderne socialpolitik, der ikke alene handler om penge – men om livskvalitet. Sagen er jo den, at det at have et arbejde er en så naturlig og

indgroet del af menneskers billede af, hvad livet er.

Problemet er, at samfundet ikke kan leve op til dette billede. Ikke fordi der er stor uenighed om vigtigheden af arbejdet, men fordi de offentlige bureaukratier er så dårlige til at forvalte lovene, at de sander helt til og fører flere mennesker ud i egentlig fattigdom. Hvad nytter det at have gode principper og love, hvis de, der skal forvalte lovene, ikke gør det på en måde, der gavner borgerne? Tværtimod frustrerer systemet mange borgere, giver mange oplevelsen af nederlag og stiller ikke så få borgere økonomisk dårligere, end de i forvejen var (hvor der ikke var noget at råbe hurra for).

Princippet i dansk socialpolitik har i mange år – og det er blevet skærpet i de allerseneste år – været at foretage en afklaring for mennesker, der kommer i situationen, hvor offentlig hjælp er nødvendig. Hurtigst muligt skal det besluttes, om der skal sættes beskæftigelsesmæssige tiltag ind, om der eventuelt skal tilbydes et undervisningsforløb eller opkvalificering i forhold til tidligere beskæftigelse, eller om det må erkendes, at den pågældende borger er i en situation, hvor der er behov for en langvarig offentlig ydelse. Det er i denne sammenhæng,

at man på det seneste har skærpet reglerne for kontanthjælp, således at den gradueres (det vil sige reduceres) for visse grupper af personer. Princippet er, at ingen skal være på kontanthjælp over længere tid. Det skal afklares, om der er behov for beskæftigelsesydelse, pensioner fx førtidspension eller invalidepension, men kun i særlige tilfælde skal kontanthjælpen række udover en kortere periode.

Reglerne for offentlige ydelser, herunder ikke mindst reglerne for kontanthjælpen, er så komplicerede, at ingen offentligt ansat kan overskue samtlige regler. Derfor sander systemet til. Man får ikke udredt borgerne i tilstrækkeligt omfang, ventetiderne på næste led i forvaltningen bliver utilgiveligt lange, og beslutninger om, hvilke tiltag der er de mest relevante, trækker ud eller parkeres for at foretage nye vurderinger. Derfor oplever vi i dag mennesker, der har været på kontanthjælp i årevis, og som ikke alene må leve på et absolut minimum, men som herudover lever i usikkerhed og angst for at miste den beskedne hjælp.

Kontanthjælpen er indført for at give akuthjælp, således at dagligdagen nogenlunde kan fungere, men der er ikke regnet med, at kontanthjælpen også skal dække, når køleskabet går i styk-

ker, barnet skal på sommerferie, eller at man kan købe gaver til familiefødselsdage.

Mere generelt om fattigdommen er der et par undersøgelser, der er nok så interessante at referere, og som sætter tingene lidt i perspektiv. Den ene undersøgelse er fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, der har opgjort antallet af fattige danskere i 2002 og 2015. Definitionen af fattige kan man naturligvis altid diskutere, men vigtigt er det, at definitionen naturligvis er den samme i de to år (man kan læse om undersøgelsen på www.ae.dk). Det bemærkelsesværdige er, at antallet af fattige danskere i 2002 var 18.650, mens antallet i 2015 var 44.141, altså næsten en tredobling.

Den anden undersøgelse er helt dugfrisk og er fra fagforeningen BUPL, der organiserer pædagoger. De har spurgt deres medlemmer i vuggestuer og børnehaver, om de kan se tegn på fattigdom blandt børnene. 38 procent af pædagogerne siger, at de dagligt oplever børn i institutionen, hvor forældrene ikke har råd til at købe de mest basale ting til børnene, fx tøj, regntøj, sko, mad, rene bleer. Ofte må pædagogerne finde løsninger på børnenes sult i løbet af dagen.

Der er mange flere signaler på fat-

tigdommen, selvom den selvfølgelig har det med at putte sig, gemme sig væk. Hvem vil skilte med, at man ikke lykkes. Hvem vil råbe op om, at man ikke kan give sit barn den opvækst og tryghed, som er det man stræber efter? Derfor bestormes de velgørende organisationer op til jul med bøn om julehjælp. Derfor oplever flere og flere kirker stigning i henvendelser om hjælp, og modtager de ikke disse

henvendelser, vil et opsøgende arbejde give store overraskelser om, hvor mange der egentlig har hjælp behov.

Vi bryster os af, at vi har verdens bedste socialforsorg. Spørgsmålet er imidlertid, om det stadigvæk er gældende. Et omsiggribende bureaukrati fastholder mennesker på et leveniveau, vi ikke kan være bekendt.

Og imedens stiger uligheden ... og fattigdommen!

Resultatopgørelse for perioden 01.01 - 31.12.2016

Indtægter

Gaver ved dødsfald	7.820
Øvrige gaver	3.500
Modtaget fra andre fonde og legater	172.320
Renter af obligationer	461
Udbytte af investeringsforeningsandele	254.253

Indtægter i alt

429.354

Udgifter

Administrationshonorar	52.399
Revisionshonorar	4.450
Forvaltningsafgift og gebyrer	3.888
Porto	736
Annoncer og reklame	13.217
Tryk af årsberetning	1.129
Diverse (herunder øvrige tryksager)	1.075

Udgifter i alt

76.894

Årets resultat før skat

352.460

Skat	0
------	---

Årets nettoresultat

352.460

Årets nettoresultat fordeles således:

Hensat til konsolidering af kapitalen 5 % af bruttoindtægten	0
Hensat til konsolidering af disp. kapital 5% af bruttoindtægten	21.468
Kjøbenhavns Understøttelsesforenings Legatfond	165.496
Fundatsmæssig uddeling, Samvirkende Menighedsplejer	165.496

352.460

Balance pr. 31.12.2016

Aktiver

Bundne aktiver

Værdipapirer til markedsværdi	5.383.783
Likvider	104
Mellemregning med disponible aktiver	161.984
Bundne aktiver i alt	5.545.871

Disponible aktiver

Værdipapirer til markedsværdi	182.519
Likvider	317.412
Øvrige tilgodehavender	20.601
Mellemregning med bundne aktiver	-161.984
Disponible aktiver i alt	358.548

Aktiver i alt

5.904.419

Passiver

Bunden kapital

Saldo pr. 01.01	5.514.526
Hensat til konsolidering af kapitalen	0
Årets urealiserede avancer/tab	31.345
Avance ved udtræk og salg af værdipapirer	0
5.545.871	

Disponibel kapital

Saldo pr. 01.01	0
Hensat til konsolidering af disponibel kapital	21.468
Årets urealiserede avancer/tab	1.616
Avance ved udtræk af obligationer	15

Korfristet gæld

Samvirkende Menighedsplejer, fordelt resultat	165.496
Kjøbenhavns Understøttelsesforenings	
Legatfond, fordelt resultat	165.496
Skyldige omkostninger	4.457
Gæld i alt	335.449

Passiver i alt

5.904.419

Fonden "De Stille Stuer"

Fællesfond for Københavns Understøttelsesforenings Legatfond og Samvirkende Menighedsplejer

Adresse: Valby Tingsted 7 • 2500 Valby • Telefon 36 46 66 66

Telefax 36 13 06 20 • Giro 9541-4004612 • Bankkonto 8075-1076359

e-post: smp@menighedsplejer.dk • www.stillestuer.dk